

O přípustnosti této žaloby rozhoduje § 228 c. ř. s. O takové žalobě má býti rozhodnuto v řízení sporném. Zjišťovací žaloba záporná nekryje se s opoziční žalobou podle § 35 ex. ř. Zvláštnosti opoziční žaloby (její účel, soustředění všech námitek žalobou, příslušnost, odklad exekuce) tu neplatí. Opoziční žaloba není ani zjišťovací žalobou ani žalobou o plnění ani procesním návrhem na zjištění, že exekuční nárok neexistuje. Nejde o zrušení exekučního titulu ani o nepřipustnost jednotlivých úkonů exekučních již provedených. Exekuční vlastnost (vykonatelnost) má býti exekučním titulem oduznána rozsudkem (t. zv. Rechtsgestaltungsklage). Má tedy rekursní soud za to, že procesní soud první stolice má při žalobě v řízení sporném zkoumati, zda jsou splněny náležitosti zjišťovací žaloby podle § 228 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatelce jest přisvědčiti, že žaloba, o niž jde, jest svou povahou i svým účelem žalobou opoziční ve smyslu § 35 ex. ř. Ovšem nemá formálně bezvadný žalobní návrh, než přece uplatňuje zřetelně námitky proti nároku žalované firmy z rozsudku okresního soudu civilního ze dne 12. května 1930, a žalobci brání se jí poznatelně proti přípustnosti exekuce, domáhajíce se žalobním žádáním výroku, že nárok z exekučního titulu zanikl zaplacením, což ve svých důsledcích znamená, že žalovaná firma pozbyla touto skutečností, nastavši po vzniku exekučního titulu, zákonného podkladu k přípustnému vedení exekuce pro vymáhaný nárok. Plenárním rozhodnutím (ve sb. n. s. 9048) bylo vysloveno, že pořadem práva nelze rozhodovati o žalobách, domáhajících se žalobním návrhem jen zrušení exekuce, poněvadž o něm jest rozhodnouti jen v řízení exekučním. Žaloba tato se však nedomáhá v řízení sporném jen soudního výroku, že se exekuce zrušuje, nýbrž, by bylo rozhodnuto o námitce, že nárok žalované firmy z rozsudku zanikl zaplacením, že žalovaná jest povinna to uznati, a k tomu připojuje další návrh, by exekuce po pravoplatném skončení sporu byla zastavena. O takové žalobě, třebaže nemá správný žalobní návrh, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou, jest však přes to pořad práva přípustný, poněvadž se jí domáhají žalobci soudního rozhodnutí, které má býti teprve základem pro zrušení exekuce v řízení exekučním (srov. sb. n. s. 9453). Jest tudíž napadené usnesení vyslovující pořad práva ve věci správné, ovšem z doličených důvodů, a dovolací rekurs nemohl míti úspěch.

Čís. 10606.

Sekretariát politické strany nemá právní osobnosti a nelze proto proti němu povolití exekuci.

(Rozh. ze dne 6. března 1931, R II 51/31).

Soud první stolice povolil exekuci proti sekretariátu krajské organizace komunistické strany. Rekursní soud exekuční návrh zamítl, ježto povinná strana nemá osobnost ve smyslu § 1 c. ř. s.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Jako ve sporu žalovaným a stranou vůbec (§ 1 c. ř. s.), i v exekučním řízení může být povinným jen buď fyzická nebo právnická osoba. Jen proti těmto právním subjektům může být povolena exekuce (§§ 7, 54 ex. ř.). V projednávaném případě byla navržena exekuce proti sekretariátu krajské organizace komunistické strany čsl. Tento sekretariát není ani osobou fyzickou ani právnickou. Touto není proto, že jest jen orgánem a k tomu politické strany, která rovněž ani sama není způsobitým právním subjektem (srov. sb. n. s. čís. 5993, 7450, 7762, 7826). Jako pouhý orgán, který není právnickou osobou, nemůže uvedený sekretariát podle toho, co bylo vpředu řečeno, být povinným podle exekučního řádu a tudíž nelze proti němu povolit exekuci. Nesejde na tom, že, jak uvádí dovolací rekurentka, učinil sekretariát za své zaměstnance pojistné přihlášky, ani že pod jménem sekretariátu jsou najaty a placeny sekretariátem používané místnosti, neboť tím sekretariát pouhým nesamostatným orgánem být nepřestal a nestal se právnickou osobou, takže by proti němu mohla být exekuce povolena (Gl. U. n. ř. 5769). Odmítnuv návrh na povolení exekuce proti sekretariátu, rekursní soud nepochybil.

Čís. 10607.

Se žádostí o dobrovolnou dražbu nemovitosti musí být soudu předloženy i dražební podmínky. V nesporném řízení nelze se, ani když byla předložena souhlasná žádost o dobrovolnou dražbu společné nemovitosti, domáhati toho, by soud určil sporné dražební podmínky.

(Rozh. ze dne 12. března 1931, R I 127/31).

Návrhu Jana M-a, by byly schváleny předložené jím dražební podmínky dobrovolné dražby domu, oba nižší soudy vyhověly.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu manželky navrhovatele zrušil usnesení obou nižších soudů i s předchozím řízením a odmítl návrh Jana M-a, by předložené jím dražební podmínky byly schváleny.

Důvody:

Navrhovatel Jan M. udal ve své žádosti, že se sice dohodl s manželkou, by jich společný dům byl prodán soudní dražbou, že se však nemůže s ní shodnouti o podmínkách prodeje, a navrhl proto, by jím předložený návrh dražebních podmínek byl soudem schválen, po případě